

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale
Via Vittorio Putti, 4/int. 6 - 00152 Roma
Tel. +39 06.45471722 Fax +39 06.45473094
E-mail: ciofs@ciofs.org
www.ciofs.org

Prot. n. 3325

Rim, 17. svibnja 2021.

Svakoj sestri i bratu Franjevačkoga svjetovnog reda

Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora.¹

Drage sestre i braćo,

neka vam Gospodin udijeli svoj mir!

Još uvijek nam u ušima odzvanja uskršnji navještaj „Nije ovdje, nego uskrsnu!“², a čitali smo u Evanđelju da je Isus rekao „ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama.“² Već više od godinu dana čekamo da se stvari promijene. No, čini se da život ide, dan po dan, bez ikakvih promjena. Međutim, ako nešto ne vidimo, ne znači da to ne postoji ili da se ne događa.

Vidim, čujem i osjećam, drage sestre i braćo, mnoge poteškoće s kojima se suočavamo, koliko često se borimo u životu, bilo u duhovnom smislu, bilo u vrlo konkretnom smislu svakoga dana. Mnogi su od nas morali iskusiti bolest koju ovaj virus donosi, koliko je opasan, a ponekad i smrtonosan. Svatko od nas oko sebe ima nekoga, u obitelji, u bratstvu, tko je patio, imao teškoće ili je pak preminuo. Tijekom ove pandemije mnogo smo se puta osjetili bespomoćnima i zbog toga smo ljuti. No, jesmo li uistinu bespomoćni? Trebamo li se ljutiti? Nismo li previše ravnodušni? Bez brige, nismo gori od učenika koji su išli ribariti, ali nisu ništa ulovili³. Činilo se da je to bio potpuni neuspjeh. Kasnije su se učenici okupili iza zatvorenih vrata, jer, iako više nisu strahovali od Rimljana, strahovali su od židova.

U nedjeljnom evanđelju od blagdana Duhova čitamo da Isus poznaje naše strahove, naš kukavičluk, svjestan je židova i okova naših strahova. No, on sve to nadilazi da bi se susreo s nama. Naši strahovi njemu nisu prepreka. On nam pruža svoj mir, iza zatvorenih vrata naših strahova gdje se skrivamo. Nekoliko nam je puta obećao da će Duh Sveti sići i ispuniti nas te nas na taj način izmijeniti. Tomu se nadamo i u to možemo biti sigurni kada smo u najvećoj potrebi. Koje je to ohrabrenje – niti židovi niti okovi ne mogu zaustaviti Isusa da uđe i ohrabri nas: Mir vama!

¹ 2Tim 1,7.

² Iv 16,7.

³ Iv 21,3.

Ono što je sveti Pavao napisao Timoteju zvuči kao da je pisao nama, da bi nas ohrabrio u ovim vremenima. Bog nam je dao Duha snage, ljubavi i samoodricanja.

Duh snage

U vremenu kad često osjećamo da smo slabi, vrlo je utješno znati da nas Duh Sveti želi ispuniti snagom. Ne osjećamo li često da smo preslabi, da nemamo odlučnosti? Trebali bismo biti čvrsti i odlučni, no osjećamo nesigurnost i nedostatak snage, zar ne? Danas živimo u trenucima kad moramo donositi odluke, no ovaj puta na drugačiji način nego inače. Prije pandemije morali smo donositi odluke u poznatim situacijama, a sada to moramo činiti u sasvim novoj situaciji, koja traži novi pristup i nove odluke. Moramo promijeniti naš način razmišljanja, naš način života, a to se zove obraćenje. Stoga snaga koju nam daje Duh Sveti trebamo ponajviše za promjenu nas samih.

Duh nam ne daje snage da bismo bili nadmoćniji od drugih nego da bi nas upućivao u svu istinu⁴, da bismo uvidjeli tko smo mi uistinu i što trebamo činiti. Najveća snaga koja nam je potrebna jest ona da se promijenimo, da služimo drugima, da donosimo odluke na korist našim sestrama i braći, našim susjedima te da pronađemo ispravan način – osobno, ali i u zajednici i institucijama – da činimo najbolje za njih. „Tada sve ovisi o našoj sposobnosti da uvidimo potrebu za promjenom srca, stavova i načina života.“⁵ Ovakvo obraćenje način je da živimo poslušnost na svjetovni franjevački način, razumijevajući da Duh Sveti daje najveću snagu: snagu nad samima sobom.

Duh samoodricanja

Oko nas je sasvim nova situacija s kojom se trebamo suočiti. No ne samo to. I u našim osobnim životima suočavamo se sa situacijama pred kojima nikad dosad nismo bili. Stoga je ovo dobra prilika da sagledamo što nam zaista treba od svih ovih stvari koje nam sad nedostaju. Prije smo bili zadovoljni što možemo ispuniti tolike želje koje smo imali, tolike stvari koje smo mogli imati i živjeti, a sada nam nedostaju. Vrijeme je za pokoru i da u tišini promišljamo trebaju li nam zaista stvari za kojima čeznemo. Sigurno ima mnogo stvari koje nam trebaju, no sigurno ne sve. Ovo je dobar trenutak da se, uz pomoć Duha Svetoga, zagledamo u sebe i vidimo kako mi, svjetovni franjevci, živimo poseban oblik siromaštva. Koliko nam je potrebno (od materijalnih stvari, ali i duhovnih također), a za kojima ne trebamo čeznuti? Koliko stvari još uvijek imamo, a da bismo ih mogli podijeliti s našim sestrama i braćom, koja su u većoj potrebi, koji su u težoj situaciji od mene? Oslušujmo Duha Svetoga i kako da vježbamo naše samoodricanje!

Duh ljubavi

Nemoguće je voljeti ako nema nekoga koga bismo voljeli. „Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on.“⁶ Stvoreni smo i zamišljeni da živimo s drugima, da živimo u zajednici,

⁴ Usp. Iv 16,13.

⁵ Papa Franjo, enciklika *Svi smo braća (Fratelli tutti)*, br. 166.

⁶ Post 2,18.

da volimo i da budemo voljeni. Srce naše franjevačke svjetovne duhovnosti je bratstvo u kojem imamo iskustvo Božje ljubavi, ali i ljubavi jednih prema drugima. A sad nam ovo drugo nedostaje, barem djelomično. Nedostaju nam osobni susreti, obiteljska okupljanja, susreti bratstva, ponekad i sama sveta misa. No ljubav Božja nikad ne prestaje. Pomislimo samo koliko će biti lijepo ponovno se vidjeti! Kako će biti lijepo susresti Gospodina u euharistiji, susresti članove obitelji, braću i sestre, zagrliti jedni druge, primiti ruke jedni drugih! Mi čeznemo jer je Bog ulio ljubav u najdublji dio našega srca, tako da je ništa ne može iz njega iščupati. Ljubav nije nikakva teorija, ljubav želimo izraziti, pokazati, osjetiti. Duh Sveti nam daje ovo iskustvo ljubavi. Naše istinske želje nadahnute su i ispunjene Duhom Svetim, i približava se čas kad ćemo se zbog toga moći ponovno radovati. „Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem.“⁷

Duh Sveti nas tješi i hrabri, poslušajmo ga! Pozvani smo reći *ne* strahu, *ne* beznađu, *ne* frustracijama, *ne* očaju, ali i reći *da* hrabrim novim pothvatima, *da* nadi u bolju budućnost, *da* otkrivanju dobra, *da* pronalaženju novih puteva. On živi i djeluje u nama, ali ne umjesto nas. Moramo otkriti koji je naš dio u tome. Ne bojte se kad se susretete s iskušenjima. Duh će vas osnažiti da vidite vlastitim očima, da čujete vlastitim ušima i osjetite vlastitim srcem. Tako ćemo donositi plodove Duha. Plodovi se ne mogu proizvesti. Ne radi se o našoj smjelosti, našim sposobnostima, nego o otvorenosti Duhu. Plodovi rastu po milosti i dobroti Božjoj. Budimo otvoreni i slobodni donositi plodove Duha!

Duboko uvjeren da će za ovaj blagdan Duhova Duh Sveti obilno udijeliti svakome od vas duha snage, ljubavi i samoodricanja, želim vam blagoslovljen i radostan blagdan Duhova! Neka to bude vrijeme obnove, proljeće kada će svo ono sjemenje o kojem smo brinuli tijekom cijele godine, osobnom molitvom, tišinom, izolacijom, predajući svoje teškoće, svoje patnje, postati cvijeće i plodovi koji će hraniti i oduševljavati nas i one oko nas!

Gospodine, dopusti nam da budemo voda tvojoj rijeci,

kako bismo s izvora donosili život onima koji ga toliko trebaju.

Gospodine, dopusti nam da budemo tvoja zemlja,

kako bismo mogli prihvatiti tvoje sjeme i donositi plodove, pružajući tako hranu onima koji gladuju za tvojom riječi i tvojom duhovnošću.

Gospodine, dopusti nam da budemo tvoja vatra,

kako bismo rasvijetlili tamu u svijetu i ogrijali duše onih koji osjećaju hladnoću zbog patnji, izolacija i nedaća.

Gospodine, dopusti nam da budemo tvoj vjetar,

kako bismo donosili svjež zrak i otpuhali prašinu loših misli i ideja,

kako bismo nadahnuli ljude da otvore prozore i vrata, puštajući tvog Duha,

i kako bismo im pomogli da duboko udahnu, osjećajući slobodu djece Božje.

Gospodine, dopusti nam da budemo glina u tvojim rukama, oblikuj nas u posudu kakvu ti želiš,

⁷ Rim 8,38-39.

kako bismo kao jedinstveni dijelovi tvog rada donosili taj tvoj dar drugima.
Gospodine, dopusti nam da budemo tvoje stablo koje će donositi obilne plodove te pružamo dom
kao što stablo pruža dom pticama na granama i na koje se djeca željno penju.
Dođi, Duše Sveti, dođi!

Vaš brat i ministar,

Tibor Kauser,
Generalni ministar OFS-a

